

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 ของ สปป.ลาว

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของ สปป.ลาว จัดทำขึ้นทุก 5 ปี เพื่อใช้เป็นแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะกลาง มีเป้าหมายหลัก คือ เน้นการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ และมุ่งขจัดความยากจนของประชาชน สปป.ลาว เริ่มใช้แผนพัฒนาฯ ฉบับแรก ตั้งแต่ปี 2524 ปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินการตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 ซึ่งจะสิ้นสุดลงในปี 2548

ล่าสุด รัฐบาล สปป.ลาว อยู่ระหว่างการพิจารณาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 6 ซึ่งจะใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศในช่วงปี 2549-2553 มีรายละเอียด ดังนี้

- **การขยายตัวทางเศรษฐกิจ :** แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 กำหนดอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของ สปป.ลาว เฉลี่ยร้อยละ 7.2 ต่อปี เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มการขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนและการส่งออกของประเทศ
- **มุ่งขจัดความยากจน :** การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 คาดว่าจะช่วยสร้างรายได้และการจ้างงานให้กับประชาชน ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 กำหนดให้พลเมืองของประเทศมีรายได้เพิ่มขึ้นจากประมาณ 380 ดอลลาร์สหรัฐต่อคนต่อปี ในปี 2547 เป็น 720 ดอลลาร์สหรัฐต่อคนต่อปี ภายในปี 2553
- **การส่งออก :** แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 กำหนดเป้าหมายมูลค่าส่งออกขยายตัวร้อยละ 10 ต่อปี ในช่วงปี 2549-2553 เพื่อผลักดันให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อุตสาหกรรมที่คาดว่าจะเป็นตัวจักรสำคัญในการเพิ่มรายได้ในการส่งออกให้กับ สปป.ลาว ได้แก่ พลังงานไฟฟ้า ไม้และเฟอร์นิเจอร์ไม้ สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป และเหมืองแร่ ทั้งนี้ รัฐบาล สปป.ลาว คาดว่าการส่งออกรวมของประเทศในช่วงปี 2549-2553 จะมีมูลค่าทั้งสิ้น 2.92 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยในปี 2553 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายของแผนฯ คาดว่ามูลค่าส่งออกของอุตสาหกรรมต่าง ๆ จะเป็น ดังนี้

เป้าหมายมูลค่าส่งออกของ สปป.ลาว ปี 2553

ประเภทอุตสาหกรรม	มูลค่า (ล้านดอลลาร์สหรัฐ)
พลังงานไฟฟ้า	140
สิ่งทอและเสื้อผ้าสำเร็จรูป	138
เหมืองแร่	110
ไม้และเฟอร์นิเจอร์ไม้	164
กาแฟ	36
สินค้าหัตถกรรม	25
สินค้าเกษตร	29
อื่น ๆ	34
รวม	676

ที่มา : www.vientianetimes.org.la

นอกจากนี้ แผนพัฒนา ฉบับที่ 6 ยังเน้นสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในการพัฒนาเศรษฐกิจของ สปป.ลาว ซึ่งการลงทุนจากต่างประเทศและการส่งออกมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ต่างจากเดิมที่การพัฒนาประเทศต้องพึ่งพากรัฐและการช่วยเหลือจากองค์กรระหว่างประเทศเป็นสำคัญ

ทั้งนี้ ปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนให้ สปป.ลาว มีศักยภาพเพียงพอที่จะบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนา ฉบับใหม่ มีดังนี้

- **สปป.ลาว ยังได้รับสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไป (Generalized System of Preferences : GSP)** จากประเทศผู้นำเข้ามากถึง 35 ประเทศทั่วโลก อาทิ ประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป (European Union : EU) และญี่ปุ่น เนื่องจากขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการส่งออกของ สปป.ลาว ยังอยู่ในระดับต่ำ ส่งผลได้จากมูลค่าส่งออกรวมของ สปป.ลาว ที่อยู่ในระดับต่ำที่สุดของอาเซียน ยิ่งไปกว่านั้น EU ยังขยายสิทธิพิเศษทางภาษีศุลกากรเป็นการทั่วไปภายใต้ **โครงการ Everything But Arms (EBA)** ให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ซึ่งรวมถึง สปป.ลาว มาตั้งแต่ปี 2544 โดย EU ยกเว้นการเรียกเก็บภาษีนำเข้า และยกเลิกการกำหนดโควตา นำเข้าสินค้าทุกประเภทจาก สปป.ลาว ที่ผ่านหลักเกณฑ์การพิจารณาแหล่งกำเนิดสินค้า
- **สปป.ลาว ได้รับสถานะการเป็นคู่ค้าปกติ (Normal Trade Relations : NTR) จากสหรัฐฯ** ตั้งแต่วันที่ 3 ธันวาคม 2547 ส่งผลให้อัตราภาษีนำเข้าเฉลี่ยที่สหรัฐฯ เรียกเก็บจาก สปป.ลาว ลดลงจากร้อยละ 45 เหลือร้อยละ 2.4 ซึ่งคาดว่าจะช่วยเพิ่มโอกาสในการส่งออกของ สปป.ลาว ไปสหรัฐฯ ได้ระดับหนึ่ง ทั้งนี้ สินค้าส่งออกสำคัญของ สปป.ลาว ที่มีศักยภาพในการส่งออกไปสหรัฐฯ ได้แก่ เสื้อผ้าสำเร็จรูป และผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัสดุธรรมชาติ
- **โครงการก่อสร้างเขื่อนผลิตไฟฟ้าพลังน้ำน้ำเทิน 2** ซึ่งมีกำหนดก่อสร้างแล้วเสร็จในปี 2552 จะทำให้รัฐบาล สปป.ลาว มีรายได้เพิ่มขึ้นจากค่าสัมปทานโครงการ รวมทั้งเพิ่มการจ้างงาน และกระตุ้นการหมุนเวียนของเศรษฐกิจในพื้นที่ที่ก่อสร้างเขื่อน รวมถึงเป็นแหล่งสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศจากการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าในระยะต่อไป
- **การลงทุนในอุตสาหกรรมเหมืองแร่มีแนวโน้มขยายตัวอย่างรวดเร็ว** เนื่องจาก สปป.ลาว ยังคงมีทรัพยากรแร่ ทั้งที่สำรวจพบแล้วและรอการสำรวจอยู่จำนวนมาก ประกอบกับความต้องการแร่เพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา ส่งผลให้แร่ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด มีราคาเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ ปัจจุบันรัฐบาล สปป.ลาว ให้สัมปทานสำรวจแร่ในหลายพื้นที่กับบริษัทผู้ดำเนินกิจการเหมืองแร่ต่างชาติ อาทิ บริษัทสำรวจเหมืองแร่จากจีนและเวียดนามที่เข้าไปสำรวจแร่เหล็กในพื้นที่เขตภูเขาเหล็กในเขตปกครองพิเศษไซสมบูน และพื้นที่เขตเมืองเวียงไซ ในแขวงหัวพัน ตามลำดับ ขณะที่การส่งออกแร่ทองแดงจากเหมืองเซโปน ซึ่งเป็นเหมืองทองคำและทองแดงใหญ่ที่สุดใน สปป.ลาว ยังมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

ส่วนวิเคราะห์ธุรกิจ ฝ่ายวิชาการ

สิงหาคม 2548